

druzega zakona. Lesseps se je bil leta 1869. po otvorjenju sueškega prekopa poročil z še ne dvajsetletno lepo gospodično Autard de Bragard. Najstarša hči iz tega zakona je poročena s sinom bivšega veleposlanika v Berlinu, grofa Goucaut-Birona. Trije najstarejši sinovi iz tega zakona služijo pri vojaki. Nedavno je gospa Lesseps jednega svojih sinov postavila pred sodnisko jerobstvo zaradi zapravljenosti. V rodbini Lessepsovi so tako dolgo potratno živeli, da se sinovi ne morejo navaditi omejevat. Premoženje se je tako pomanjšalo, da bodo otroci imeli jedva po 6000 frankov letnih dohodkov.

Omeniti je pa, da je Lesseps, ki je iz stare plemenite rodovine, bil v daljnem sorodstvu s cesarico Evgenijo. Teta Ferdinanda Lessepse, je bila omožena z irskim grofom Kerppatrikom Kloseburskim, katerega hči je grofinja Teba de Montija, mati lepe Evgenije Tebe de Montije, soproge Napoleona III. O smrti je francoski narod pozabil Panamo zaradi Sueza in skazuje Lessepsu vso čast.

Poučni in zabavni drobiž.

Spomenik Miklošiču. Na predlog akademičnega senata dunajskega vseučilišča je učno ministerstvo odredilo, da se pokojnima profesorjema vitez Miklošiču in Demeliusu postavi spomenika na državne stroške v arkadah dunajskega vseučilišča.

Družba za prirodoznansko preiskavanje vzhoda osnovala se je na Dunaji pod načelstvom člana gospodske zbornice Nikolaja Dumbe, iz veščakov raznih prirodoznanskih vednostij. Svoje delo začne družba v severnem delu Male Azije. Ta kraj je jako malo preiskan in bogat na prirodopisnih znamenitostih. Preiskovanje bode trajalo samo v tem delu 4 leta.

Levi se klatijo ob glavni cesti mej Zambo in Schirom v južni Afriki. To pa ovira poštni promet. Levi so se približali stanovanju ljudij, ker jim v gozdih pomanjkuje hrane, ker je manjša divjačina pokončana.

Žensko pravo. Na katoliškem vseučilišču v Lovanji v Belgiji se bodo vršila predavanja o ženskem pravu.

Elektrika ne ubije, temveč le ustavi življenje, trdijo nekateri učenjaki. Poskusi na živalih z elektriko ubitih so pokazali, da se dajo umetno oživeti. Neki ameriški zdravnik je že bil skoro oživel nekega hudodelca, katerega so z elektriko usmrtili. Sodnik mu je pa bil ostro prepovedal nadaljevanje s tem poskusom. Učenjaki trdijo, da hudodelci z elektriko usmrteni, umrjejo še le pod nožem zdravnika.

Novice.

— **Osobne vesti.** Davčna nadzornika gg.: Iv. Lončar in Gustav Taučer sta imenovana višjima davčnima nadzornikoma pri finančnem ravnateljstvu v Ljubljani. — Proštom na Ptuji je imenovan gosp. Hrzič, župnik v Dolnji Polskavi, vrl narodnjak.

— **Nemškutarjem na Kranjskem** jel je zadnji čas močno greben rasti. Na kar bi nikdo več mislil ne bil, to nameravajo zdaj naši nemškutarji, namreč ustanoviti zopet svoj dnevnik, ki bi izhajal v Ljubljani. Ta zopetni pogum kranjskih nemškutarjev je pač sad koalicije in potem so še ljudje, ki hočejo veljati za dobre Slovane, pa taisto podpirajo.

— **Tržaškemu škofu** je vsa tržaška mestna duhovščina podpisala in poslala zaupnico, v kateri obsojuje in obžaluje netaktno in neumestno postopanje mestnega občinskega sveta glede zadev, ki so zgolj cerkvenega značaja. Ta zaupnica je pred vsem odgovor na nesramen napad občinskega sveta na škofa glede znanega slovenskega misijona v Trstu.

— **Slovenska ljudska šola** v Trstu, katero, kakor znano vzdržuje družba sv. Cirila in Metoda je prenapolnjena. V I. razredu je 82, v II. 83, v III. 65, v IV. 62 in v V. 40 otrok. Po prostoru sob in po magistratnem proračunu, bi jih pa smelo vodstvo vsprejeti k večjemu v I. razred 64, v II. 50, v III. 50, IV. 45 in v V. 35. Vsled tega je naenkrat zdaj mestni magistrat ukazal šolskemu vodstvu, da odstrani iz vseh razredov 88 učencev, kot število, ki preseza dovoljeno število. Da je v okolici mestnega magistrata tržaškega še dosti šol, ki imajo po več učencev, kakor bi jih smele, je umevno, toda drugod je vse prav, le uboga slovenska šola boli toli preskrbni tržaški mestni magistrat. Vprašamo zdaj, kam naj gredo potem ti otroci v šolo in povdarjamo na podlagi tega fakta le če ni utemeljena prošnja tržaških Slovencev za ustanovitev slovenske šole. Upamo, da se vlada vendar že predrami in zaukaže ustanoviti tako šalo.

— **Celjska gimnazija.** Celjski slovenski meščani so napravili prošnjo za ustanovitev utrakvistične gimnazije ondi. To prošnjo je podpisalo tudi nekaj nemških meščanov celjskih. Da zagrizeni ondotni nemškutarji močno ropotajo nad temi meščani in jih psujejo z izdajicami, je umevno, ni jim pa na mări gmotna korist, katero bo imelo Celje od nove gimnazije. Pijani so kruha — slovenskega — za to ta ropot. Ko bi se slovenski celjski meščani in okoličani strogo držali gesla: „Svoji svojim“, prešla bi pač kmalu ta prenapetost celjske zagrizence. — Slovenske občine in zastopi se prav pridno gibljejo in vlagajo prošnje za ustanovitev napominane gimnazije v Celju, nasprotno pa tudi nemška raja blizu in daleč ne neha protestovati proti ustanovitvi te potrebne slovenske gimnazije v Celji.

— **Porote na Primorskem.** Pravosodni minister Schönborn je naročil tržaškemu višjesodnemu predsedniku, naj se kot porotniki določajo sami moške, ki so več jezikov zmožni, na vsak način pa italjanskega in slovenskega oziroma hrvaškega. Ako bi takih ne bilo dovolj, tako ni principijelno izključevati tistih, ki so samo slovenskega in hrvaškega jezika zmožni. — Zadnji čas je pač že bil, da se primorskim Slovanom, dalo to malce pravice.

— **Občinske volitve v Pazinu** v Istri so se pričele ta teden. Lahonska stranka se bo na vso moč potrudila dobiti občino v svoje roke, toda nadejati se pa trdno, da zmaga slovensko-hrvatska stranka. — Gosp. dr. Ante Dukič, deželni poslanec istrski, odvetnik in župan v Pazinu, je zaradi bolehnosti odložil županstvo in se preselil na Volovsko. Da bi se pač vrlemu in v narodnem boju v Istri toli potrebnemu boritelju zdravje kmalu povrnilo!

— **Akademijo** v korist družbi sv. Cirila in Metoda priredi meseca januarja osrednje-mestna ženska podružnica ljubljanska v deželnem gledališči.

— **Posojilnico** so ustanovili 8. t. m. rodoljubje v Brežicah. Posojilnica prične že z novim letom poslovati. Da bi bil novi denarni zavod pač v veliko korist narodnemu napredku in zavednosti v sedaj potujčenih Brežicah.

— **Mestna hranilnica v novem mestu.** V mesecu novembru je 65 strank vložilo 8572 gld. 68 kr., 19 strank vzdignilo 7086 gld. torej se je več vložilo 1486 gld. Stanje vlog je po odbitku izplačanih vlog 57.543 gld. 96 kr. Na hipoteke se je izposodilo in izpračalo do sedaj 37.460 gld.

— **Na zadnji mesečni živinski semenj** v Ljubljani se je prignalo 515 konj in volov, 395 krav, 49 telet, skupaj 959 glav. Kupčija je bila posebno za vole precej živahna.

— **Goldinarskih bankovcev**, katere, kakor znano jemljejo iz prometa, vzeli so dozdej čez 38 milijonov iz prometa. Blizu 20 milijonov jih je še v prometu.

— **Gasilno društvo** ustanovili so dne 2. t. m. v Ribnici.

— **Laških zidarjev** delalo je letošnje poletje do 800 v Ljubljani in okolici. Le pomisli naj se koliko denarja so ti odnesli. Preumesten je bil torej predlog g. kurata Koblarja na shodu zaupnih mož dne 29. novembra t. l. v Ljubljani, da naj bi se poskrbelo za potrebno izučbo naših domačih ljudij v spretnosti zidarje.

— **Vest o napadu na pošto** mej Idrijo in Godovičem, o katerem smo poročali tudi v našem listu, je do cela izmišljena. Hlapec je na vozi zadremal, v tem pa slišal strel lovcev, ki so v bližini vračaje se zvečer izstreljevali svoje nabite puške. Ta pok je dremajočega hlapca prestrašil in nevedoč kaj je, je pognal konje in se potem celo bajko o napadu izmislil, kakor je sedaj sam obstal.

— **Ponesrečeni železničar** Viktor Kušar, o katerem smo svojedobno javili, da mu je na ljubljanskem južnem kolodvoru odtrgalo obe nogi je okreval. Za to se ima pa ponesrečenec zahvaliti spretnosti bolniškemu zdravniku v prvi vrsti preučenemu kirurgu, primariju g. dr. Šlajmerju.

— **Tatinska družba**. Glede tatinske družbe, ki je imela svoje zavetišče pri 70letni Mariji Fajgelj na Glincah pri Ljubljani in koji so pred par tedni na sled prišli je preiskava dosedaj dognala, da člani te družbe niso bili le iz Ljubljane in okolice, temveč tudi od drugod. Prišlo se je na sled sokrivcem v kamniškem in kranjskem okraji. V vsem je zaprtih sedaj 19 oseb.

— **Utonila** je dne 3. t. m. 29letna Marija Lipar iz Srednjega Pijavskega v krškem okraju. Nesrečnico je metala božjast. Šla je po vodo in božjast jo je vrgla v vodnjak, kjer je utonila.

— **Požar v Reki**, o katerem smo svojedobno poročali, da je v pristanišču pokončal par skladišč in celo množino raznega blaga, povzročil je, kakor se je sedaj zračunalo 1,425.880 gld škode.

Roparji v Italiji.

Kolikor so večje politične in gospodarske zmešnjave v Italiji, toliko bolj se razširjajo roparstva. V Kalabriji se je prikrala večja roparska četa, ki stoji nekaj nad dvajset mož, kateri so oboroženi z dobrimi vojaškimi puškami. Bogatega posestnika barona Pasvavatija bili so ti roparji odpeljali v gore in so ga za visoko odkupnino zopet izpustili. Vojaki in žandarji sedaj zasledujejo to roparsko četo.

V tem so se pa roparji jeli prikazovati tudi v bližini Rima. V Palamari Sabini se je zopet pokazal zloglasni Ausuini, kateri je že desetletja vznemirjal one kraje. Te dni je pozval bogatega grajščaka, naj mu plača davek, sicer bode oropal njegovo hišo in njega ubil. Večina posestnikov v onem kraju temu roparju plačuje neki davek na leto, da jih pusti na miru.

Pri Belletriji napali so trije roparji neko hišo, toda so jih kmetje napodili. Blizu Rima pri Francottiju in Albanu so roparji vse leto napadali vozove in krali, ne da bi jih orožniki mogli dobiti v pest. Tukaj ropajo najbolj kmetje. Zbero se trije, ali štirje, ali pa tudi več, in koga oropajo, potem pa odidejo na svoje domove in

mirno gredo po svojih poslih. Ravno zaradi tega jih je težko dobiti v pest. Pri ropanji so pa navadno še našemljeni. Prebivalstvo tudi ne mara podpirati oblastva pri preganjanji roparjev, nekoliko iz strahu, nekoliko ker je ž njimi v zvezi.

Posebno mnogo se govori o predzadnjem ropu v Tortoku. Ta kraj je na otoku Siciliji in šteje blizu 200 prebivalcev. Nedavno pride neko noč močna roparska četa z gostim gozdom obraščenih gora. Bilo je blizu sto našemljenih roparjev, dobro oboroženih in dobro preskrbljenih s streljivom. Roparji so postopali popolnoma po pravih vojne umetnosti. Najprej so postavili ob vhodih glavnih cest straže s puškami. Jednega žandarja so ustrelili, druga dva so razorožili. Sedaj so oblegli hišo najbogatejšega prebivalca tega kraja, razsekali vrata, vdrli notri, sluge pobili in ves denar in dragocenostij oropali. Kar pa niso mogli odnesti, so razrušili. Gospodarja k sreči ni bilo doma, ker sicer bi ga bili najbrž ubili.

Roparji so zopet odšli v gozde. To je bila dosedaj najmočnejša roparska četa na Sardiniji. Policija in vojaki sedaj iščejo roparjev. Kacih 30 sumljivih ljudij so že zaprli, mej njimi jednega bivšega žandarskega podčastnika, o katerem se misli, da je bil vodja, jednega mirovnega sodca in več veljavnih kmetov.

Grozen umor

se je izvršil dan pred sv. Miklavžem v Pšenu na Češkem, o kakeršnih smo vajeni čitati le v nekaterih krvavih romanih. Umrjena sta načelnik tamošnjega „Sokola“ in bivši župan Franc Hulicius in pa žena njegova. Stanovala sta v pritličji neke hiše. Njiju stanovanje je imelo obrnjeno okno na dvorišče. Hulicius je imel 69 let, bil je znana oseba, zaupnik mladočeške stranke. Zaradi tega se je njegov umor takoj sporočil v Prago in poslancem na Dunaj. Dopisoval je pridno raznim novinam, zlasti „Narodnim Novinam“, „Slovanu“ in češkim listom v Ameriki. Ko je bil pred več leti požar pokončal Pšeno, je bil razvil mnogostransko delavnost in on je s svojimi zbirkami položil temelj narodnemu muzeju. Umrjena soproga bila je druga žena njegova. Imela je sedaj 37 let. Ona je hči nekega sluge v Pragi, ki je pa že umrl. Seznanil se je ž njo ob češki razstavi v Pragi in jo vzel. Hulicius ima že jednoinštiridesetletno hčer, ki je pa omožena v Pšenu z nekim posestnikom in ima že tudi devetnajstletno hčer. V hiši njegovega zeta je gostilna, v katero je Hulicius vedno zahajal vsak večer in je tudi ta dan ondu prišel. Ob jednajsti uri se je vračal domu.

Drugi dan zjutraj je mlada deklica prinesla od peka žemelj. Ko je potrkala, je sedemdesetletna mati umorjene gospe Hulicius vrata odprla in poslala dekleta, naj pojde klicat zeta umorjenčevega Hrdlicka. Dekle je to storila. Ko je Hrdlicka prišel, je videl, da sta Hulicius in njegova žena umorjena, gospa Tryb je pa težko ranjena. Poslal je takoj po žandarje, ki so takoj zastražili hišo. Huliciusovo truplo je ležalo na hodniku pri vratih in je jasno, da je bil umorjen, ko je prišel domu.